

Her har regeringen ikke været god nok. Det er bedre end i 1970'erne. Det siger heller ikke så meget, men det kunne være bedre.

Det næste er: Hvordan er det så i denne højkonjunktur gået med at nedbringe statsgælden? Ja, den nedbringes, men er 535 mia. kr.s gæld stadig væk godt nok? Er det ambitiøst nok? Her mener jeg ikke, at regeringen i det foregående år har gjort det så godt, som den burde have gjort det.

Ser vi så fremover, hvad må så den store ambition være? Der er min prioritering gældslettelse forud for skattelettelser. Vi har en gæld på 535 mia. kr.! Kigger man på den finanslov, vi skal stemme om om et øjeblik, så er der renteudgifter på over 55 mia. kr. Det er jo et uhyggeligt stort beløb. Vi sidder og flytter rundt på 10, 20, 30 mio. kr. – er det en halv milliard, så er det virkelig et kæmpebeløb – og så har vi en renteudgift på over 55 mia. kr. Det mener jeg er en meget, meget stor udfordring, og det kræver en kæmpe indsats at få det beløb på 535 mia. kr. ned, for så kommer det andet beløb også ned. Det kan give basis for at løse mange opgaver, som vi alle sammen gerne vil løse.

Mit parti var i den situation i går, at der var forslag, som vi var positive over for, og som vi faktisk gerne ville have støttet, men økonomien tillod det ikke, fordi vi mener, at der må en sådan sparsommelighed til, at den i forvejen alt for store gæld, som ikke er blevet nedbragt nok, må nedbringes væsentlig mere.

Så gældslettelsesambitionsniveauet mener jeg må løftes. Regeringen har gjort meget udmærket her, men ikke godt nok.

Ser vi på hele erhvervspolitikken, så opremsede jeg i går alle de mange stramninger. Jeg skal ikke gentage den lange liste fra i går, men lægger man det hele sammen, så får vi et meget, meget stort beløb. Man kan altid drøfte, om det er omkring de to milliarder kroner, lidt mere eller lidt mindre, men det er i den størrelsesorden.

Er det så klogt i en situation, hvor vi visse steder taber markedsandele, hvor vi alene har vundet markedsandele nogle steder, fordi dollarkursen har været til gunst for vores eksport, men generelt har vi eksporteret for lidt, er det så klogt i den situation, hvor vi tillige ønsker at skabe et rummeligt arbejdsmarked, hvor erhvervslivet på en helt anden måde end tidligere, ikke bare den private sektor på en helt anden måde end tidligere, men også den offentlige sektor må magte at skabe fleksjob og skånejob i forlængelse af den førtidspensionsreform, som jeg

kommer ind på om et øjeblik, er det så klogt at belaste erhvervslivet så meget, som regeringen gør? Det mener vi ikke. Det er også et sted, hvor vi må sige, at finansloven ikke er god nok.

Et andet område er hele forebyggelsesområdet. Vi har foretaget noget forebyggelse ved fordelingen af satspuljen, bl.a. ved en forebyggende alkoholpolitisk indsats. Også her mener vi, når vi ser, hvor stort et problem ikke mindst alkoholmisbrug er, at den forebyggende indsats burde have været større. Der er en del hårde stoffer, der fokuseres vældig stærkt på, som kommer frem i medierne, men det meget større samfundsproblem, alkoholmisbruget, bliver der ikke satset nok forebyggende på. Her mener vi heller ikke, at regeringen har gjort det godt nok.

På det familiepolitiske område er der brug for, at forældre med små børn har bedre mulighed for samvær. Og det er vores målsætning, at pengene på en helt anden måde følger familien frem for institutionen, så familier med små børn ikke af økonomiske grunde tvinges ud i adskillelse, men virkelig har et tæt samvær. Det mener vi der er mange langsigtede positive virkninger af. Her har regeringen heller ikke gjort det godt nok.

Ser vi på ældrepolitikens område, er der sket nogle forbedringer gennem ældrepakken, men der er ét område, hvor jeg mener vi har et reelt problem: Vi mangler en lang række ældreboliger. Samfundsmæssigt er det jo ikke klogt eller hensigtsmæssigt, at vi har mange ældre, som bor i parcelhus eller i en stor familiebolig, hvor der for år tilbage boede begge ægtefæller med 2-3 børn. Børnene er for længst flyttet hjemmefra, og den ene ægtefælle er død. Så bor der én person i et stort hus eller en stor lejlighed. Vi mangler simpelt hen ældreboliger.

Hvis vi fik bygget væsentligt flere ældreboliger, så er jeg overbevist om, at der ville blive langt flere parcelhuse og familieboliger ledige. Så tror jeg også, at den stærke prisstigning, som parcelhusene har været udsat for, vil holde op. Det vil være til gavn for de unge familier. Mange unge familier må bo i meget små lejligheder. Hvis de kom ud af dem og ind i enten parcelhuse eller i de store, rummelige familieboliger, så ville vi igen løse ungdomsboligproblemet. Så det er det flow på boligmarkedet, vi mangler.

Det er jo lidt interessant, at under den socialdemokratiske ledede regering er der bygget færre almennyttige boliger, end der blev bygget – hvis vi ser gennemsnitsmæssigt på det – i Schlüterregeringens tid. Og når det gælder den private ud-